

ОПОВІДІ національної академії наук україни

MEXAHIKA

УДК 539.3

© 2010

В.І. Гуляєв, П.З. Луговий, О.В. Глушакова

Біфуркації хвильових торсіонних автоколивань складених бурильних колон

(Представлено академіком НАН України В. Д. Кубенком)

На підставі розрахунку нелінійної фрикційної взаємодії долота і руйнівної породи поставлено задачу про дослідження самозбудження хвильових і коливальних рухів у вертикальній складеній колоні глибокого буріння з урахуванням ефектів відбиття-заломлення хвилі крутіння в місцях зчленування ділянок колон з різними жорсткостями. Аналізуеться вплив ефекту запізнювання хвилі крутіння, що прийшла, на динамічний процес. Проведено дослідження цих ефектів.

1. Автоколивання механічних систем з тертям є одним з найбільш попирених явищ в природі. Вони реалізуються в результаті саморегуляції підводу в систему енергії від зовнішнього джерела таким чином, щоб компенсувати її втрати на тертя. При рівності енергії, якої система набуває від зовнішнього джерела за один період, і енергії, що витрачається на подолання сил тертя, коливання, які збуджуються, стають незатухаючими і періодичними. Частота цих коливань, в загальному випадку, відрізняється від частоти власних коливань [1, 2].

Автоколивальні явища часто виникають і в бурильних колонах при роторному способі буріння глибоких нафтових і газових свердловин. Одним з динамічних явищ, що сприяють виникненню позаштатної ситуації в процесі буріння, є самозбудження крутильних коливань обертової бурильної колони. Оскільки бурильна колонна (БК) являє собою торсіонний маятник, у нижній частині якого за рахунок дисипативної взаємодії між долотом і руйнівною породою відбувається відтік енергії від приводного механізму в навколишнє середовище, при порушенні умов цього відтоку колона може переходити від режиму стаціонарного рівноважного обертання в режим крутильних автоколивань.

Для їх встановлення важлива нелінійність силової взаємодії між окремими частинами системи, що керує надходженням енергії і її витратою, і яка, таким чином, призводить до обмеженості амплітуди коливань. У бурильних установках причиною самозбудження торсіонних коливань є біфуркаційне порушення балансу моментів сил пружності в колоні й нелінійних сил тертя між долотом і стінкою свердловини. В роботах [3, 4] поставлена і розв'язана задача про моделювання хвильових крутильних автоколивань в однорідних

ISSN 1025-6415 Reports of the National Academy of Sciences of Ukraine, 2010, № 12

БК. В даній роботі розглянута динаміка колони, що складається з двох ділянок з різними жорсткостями при крутінні.

2. Основні співвідношення проблеми самозбудження хвильових торсіонних коливань бурильних колон. У роботі [3] розглядалася бурильна колона у вигляді торсіонного маятника, до нижнього кінця якого прикріплене долото. Верхній кінець БК обертається із заданою постійною швидкістю ω . Пружні крутильні рухи БК описуються рівнянням

$$\rho I_z \frac{\partial^2 \varphi}{\partial t^2} - G I_z \frac{\partial^2 \varphi}{\partial z^2} = 0, \tag{1}$$

де ρ — густина матеріалу БК; G — його модуль пружності при зсуві; I_z — полярний момент інерції площі поперечного перерізу труби БК.

Позначивши $\beta = \sqrt{G/\rho}$, де β — швидкість поширення поперечної пружної хвилі (хвилі крутіння), рівняння (1) зведемо до стандартної форми [5]

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial t^2} - \beta^2 \frac{\partial^2 \varphi}{\partial z^2} = 0.$$
⁽²⁾

Воно має розв'язок у формі Даламбера

$$\varphi(z,t) = f(z - \beta t) + g(z + \beta t). \tag{3}$$

Вказані функції мають граничні умови

$$F[f(0 - \beta t), g(0 + \beta t)] = 0 \qquad (z = 0),$$
(4)

$$f(L - \beta t) + g(L + \beta t) = 0 \qquad (z = L),$$
(5)

де F — нелінійний диференціальний оператор, що описує рух долота.

Умова (4) формується за допомогою рівняння балансу моментів сил інерції $M^{\rm in}$, сил тертя $M^{\rm fr}$ і сил пружності $M^{\rm el}$

$$M^{\rm in} + M^{\rm fr} + M^{\rm el} = 0, (6)$$

що випливає з принципу Даламбера, записаного для долота, умовно відокремленого від труби БК.

Розглянемо тепер складену бурильну колону. Нехай, наприклад, БК складається з двох ділянок (рис. 1), довжини яких становлять l_1 , l_2 і механічні характеристики дорівнюють β_1 , ρ_1 , l_1 та β_2 , ρ_2 , l_2 , відповідно.

Тоді елементи хвилі $f(z - \beta t)$, поширюючись від точки z = 0 і досягаючи точки $z = l_1$, будуть в ній піддаватися впливу актів ударного заломлення-відбиття. Для обчислення інтенсивностей відповідних заломлених і відображених хвиль розглянемо процес дифракції елемента хвилі довжиною $\beta_1 \Delta t$ протягом часу Δt . Виділимо елементи БК у падаючій, відбитій і прониклій хвилях, що беруть участь у цій взаємодії і мають кутові швидкості $\dot{\varphi}_1^i$, $\dot{\varphi}_1^r$, $\dot{\varphi}_2^t$ і довжини $\beta_1 \Delta t$, $\beta_2 \Delta t$, відповідно. Тут індексами i, r, t позначені, відповідно, падаюча, відбита і заломлена хвилі. Вважаючи, що $\dot{\varphi}_1^i$ відома, підрахуємо $\dot{\varphi}_1^r$, $\dot{\varphi}_2^t$. Для цього використаємо умову збереження моменту кількостей руху виділених елементів до і після удару. Воно має вигляд

$$\Delta K_1^i = \Delta K_1^r + \Delta K_2^t,\tag{7}$$

ISSN 1025-6415 Доповіді Національної академії наук України, 2010, № 12

51

Рис. 1. Схема поширення хвиль крутіння в складеній бурильній колоні

де

$$\Delta K_1^i = \dot{\varphi}_1^i \cdot \rho_1 I_1 \beta_1 \Delta t, \qquad \Delta K_1^r = \dot{\varphi}_1^r \cdot \rho_1 I_1 \beta_1 \Delta t, \qquad \Delta K_2^t = \dot{\varphi}_2^t \cdot \rho_2 I_2 \beta_2 \Delta t. \tag{8}$$

Доповнивши рівняння (7) умовою нерозривності кутових швидкостей

$$\dot{\varphi}_1^i + \dot{\varphi}_1^r = \dot{\varphi}_2^t,\tag{9}$$

отримуємо систему двох рівнянь для обчислення $\dot{\varphi}_1^r$ і $\dot{\varphi}_2^t$. Вона має розв'язок

$$\dot{\varphi}_{1}^{r} = \frac{\beta_{2}\rho_{2}I_{2} - \beta_{1}\rho_{1}I_{1}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{\varphi}_{1}^{i}, \qquad \dot{\varphi}_{2}^{t} = \frac{2\beta_{1}\rho_{1}I_{1}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{\varphi}_{1}^{i}.$$
(10)

З умов нерозривності крутного моменту і кута крутіння φ обчислюються кути крутіння у відбитій і прониклій хвилях

$$\varphi_1^r = \frac{\beta_2 \rho_2 I_2 - \beta_1 \rho_1 I_1}{\beta_1 \rho_1 I_1 + \beta_2 \rho_2 I_2} \varphi_1^i, \qquad \varphi_2^t = \frac{2\beta_1 \rho_1 I_1}{\beta_1 \rho_1 I_1 + \beta_2 \rho_2 I_2} \varphi_1^i. \tag{11}$$

При розгляді дифракції хвилі $g(z + \beta t)$ в перерізі $z = l_1$ хвиля $g_2^i(z + \beta_2 t)$ на другій ділянці, прибуваюча до цього перерізу, є падаючою і вважається відомою, а хвилі $g_2^r(z - \beta_2 t)$ $(z \ge l_1)$ і $g_1^t(z + \beta_1 t)$ $(z \le l_1)$ — відбитою і заломленою і підлягають визначенню. Їх

кінематичні характеристики обчислюються за викладеною вище методикою за допомогою рівностей

$$\dot{\varphi}_{2}^{r} = \frac{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} - \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{\varphi}_{2}^{i}, \qquad \dot{\varphi}_{1}^{t} = \frac{2\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{\varphi}_{2}^{i}, \tag{12}$$

$$\varphi_2^r = \frac{\beta_1 \rho_1 I_1 - \beta_2 \rho_2 I_2}{\beta_1 \rho_1 I_1 + \beta_2 \rho_2 I_2} \varphi_2^i, \qquad \varphi_1^t = \frac{2\beta_2 \rho_2 I_2}{\beta_1 \rho_1 I_1 + \beta_2 \rho_2 I_2} \varphi_2^i. \tag{13}$$

В результаті дифракції хвиль $\varphi_1^i(z - \beta_1 t)$ і $\varphi_2^i(z - \beta_2 t)$ суперпозиція прониклої $\varphi_2^t(z - \beta_2 t)$ і відбитої $\varphi_2^r(z - \beta_2 t)$ хвиль складає хвилю $f_2(z - \beta_2 t)$ на другій ділянці, а сума $\varphi_1^r(z + \beta_1 t) + \varphi_1^t(z + \beta_1 t)$ — хвилю $g_1(z + \beta_1 t)$ на першій ділянці. З урахуванням цього отримаємо початкові умови в точці $z = l_1$ для хвилі $f_2(z - \beta_2 t)$ в області $l_1 \leq z \leq L$

$$f_{2}(l_{1} - \beta_{2}t) = \frac{2\beta_{1}\rho_{1}I_{1}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}f_{1}^{i}(l_{1} - \beta_{2}t) - \frac{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} - \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}g_{2}^{i}(l_{1} + \beta_{1}t),$$

$$\dot{f}_{2}(l_{1} - \beta_{2}t) = \frac{2\beta_{1}\rho_{1}I_{1}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{f}_{1}^{i}(l_{1} - \beta_{2}t) - \frac{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} - \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1} + \beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{g}_{2}^{i}(l_{1} + \beta_{1}t)$$
(14)

і початкові умови в цій точці для хвилі $g_1(z+\beta_1 t)$ в області $0\leqslant z\leqslant l_1$

$$g_{1}(l_{1}+\beta_{1}t) = \frac{\beta_{1}\rho_{1}I_{1}-\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1}+\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}f_{1}^{i}(l_{1}-\beta_{2}t) + \frac{2\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1}+\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}g_{2}^{i}(l_{1}+\beta_{2}t),$$

$$\dot{g}_{1}(l_{1}+\beta_{1}t) = \frac{\beta_{1}\rho_{1}I_{1}-\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1}+\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{f}_{1}^{i}(l_{1}-\beta_{2}t) + \frac{2\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}{\beta_{1}\rho_{1}I_{1}+\beta_{2}\rho_{2}I_{2}}\dot{g}_{2}^{i}(l_{1}+\beta_{2}t).$$
(15)

Рівняння (2), (3) разом з граничними умовами (5), (6) і умовами спряження (14), (15) описують триточкову крайову задачу відносно змінної φ з умовами в точках z = 0, $z = l_1$ і z = L. Для її розв'язання застосовується метод Рунге–Кутта.

3. Аналіз результатів. Для встановлення залежності особливостей виникнення біфуркацій народження циклу й процесу крутильних автоколивань БК довжиною L = 1000 м від характеру зміни її механічних властивостей вздовж осьової лінії розв'язані дві задачі. В задачі 1 розглянута БК, що складається із двох секцій довжинами $l_1 = l_2 = 500$ м. Значення основних визначальних параметрів: J = 3,1 кг· м³, $G = 8,076 \cdot 10^{10}$ Па, $\beta = 3218$ м/с. Вибрана функція $M^{fr}(\omega + \dot{\varphi})$ задається рівністю

$$M^{fr} = -\frac{a_1(\omega + \dot{\varphi}) + a_3(\omega + \dot{\varphi})^3 + a_5(\omega + \dot{\varphi})^5 + a_7(\omega + \dot{\varphi})^7 + a_9(\omega + \dot{\varphi})^9}{1 + a_2(\omega + \dot{\varphi})^2}$$
(16)

при значеннях коефіцієнтів $a_1 = 2400 \text{ H} \cdot \text{м} \cdot \text{c}, a_2 = 225 \text{ c}^2, a_3 = 15000 \text{ H} \cdot \text{м} \cdot \text{c}^3, a_5 = 1 \text{ H} \cdot \text{м} \cdot \text{c}^5, a_7 = 4 \text{ H} \cdot \text{м} \cdot \text{c}^7, a_9 = -130 \text{ H} \cdot \text{м} \cdot \text{c}^9$. Переріз верхньої секції має момент інерції $I_{z,2} = 3,12 \cdot 10^{-5} \text{ M}^4$, переріз нижньої секції — $I_{z,1} = 0,404 \cdot 10^{-5} \text{ M}^4$. В задачі 2 довжини секцій БК становлять $l_1 = 667 \text{ M}, l_1 = 333 \text{ M}$.

Чисельні дослідження показали, що при малих і великих значеннях швидкості ω долото знаходиться в стані стаціонарного обертання з постійним кутом закручування $\varphi(t) = \text{const}$ і $\dot{\varphi}(t) = 0$. Крутильні автоколивання долота збуджуються всередині діапазону $\omega_b \leq \omega \leq \omega_d$, де ω_b , ω_d — біфуркаційні значення ω , при яких народжуються і втрачаються цикли автоколивань. Вивчалася поведінка системи в стані біфуркації народження циклу при $\omega = \omega_b$. Результати подані в табл. 1, де φ_{st} — кут пружного квазістатичного закручування

Рис. 2. Графік зміни кутової швидкості долота: а — великий масштаб; б — малий масштаб

долота в передбіфуркаційному стані; φ_{av} — значення φ , відносно якого відбуваються автоколивання; D — розмах автоколивань; T — період автоколивань.

Заслуговує на увагу встановлений ефект незалежності біфуркаційного значення $\omega_b = 0,71$ рад/с від жорсткісних і інерційних властивостей БК, проте інші числові значення параметрів автоколивального процесу відрізняються один від одного істотно.

Рис. 2, *а* відображає зміну кутової швидкості $\dot{\varphi}(t)$ долота за часом для задачі 1. Аналіз цієї функції показав, що автоколивання набули більш впорядкованої квантованої структури з довжиною кванта $\Delta t = 2L/3\beta \approx 0,20833$, однакової для обох задач (рис. 2, *б*). Такий ефект для однорідних БК описаний в [6].

- 1. Ланда П. С. Автоколебания в системах с конечным числом степеней свободы. Москва: Наука, 1980. 364 с.
- 2. *Рабинович М.К., Трубецков Д.И.* Введение в теорию колебаний и волн. Москва: Наука, 1984. 432 с.
- Gulyayev V., Hudoliy S., Glushakova O. The Hopf bifurcations in the wave models of torsional vibrations of superdeep drill columns // ENOC 2008. – Sixth Euromech Nonlinear Dynamics Conference. – June 30 – July 4, 2008. – Saint Petersburg, Russia. – P. 136.
- Gulyayev V., Hudoliy S., Glushakova O. Quantized attractors in the wave torsion models of superdeep drill columns // Internat. symp. RA08 on Rare attractors and rare phenomena in nonlinear dynamics. – 2008. – Riga, Latvia. – P. 33.
- 5. *Гузъ А. Н.* Упругие волны в телах с начальными (остаточными) напряжениями. Киев: А. С. К., 2004. 671 с.
- 6. Гуляев В. И., Худолий С. Н., Глушакова О. В. Самовозбуждение крутильных колебаний колонн глубокого бурения // Пробл. прочности. 2009. No 6. С. 31–43.

Національний транспортний університет, Київ Інститут механіки ім. С. П. Тимошенка НАН України, Київ Надійшло до редакції 20.04.2010

ISSN 1025-6415 Reports of the National Academy of Sciences of Ukraine, 2010, № 12

V.I. Gulyayev, P.Z. Lugovyy, O.V. Glushakova

Bifurcations of wave torsion autovibrations of articulated drill columns.

On the basis of calculations of the nonlinear frictional interaction of a bit and broken rock, the problem on the excitation of wave and vibration torsion motions of a hyperdeep drill column is stated. The effects of the wave refraction-reflection at the joint points are taken into account. The influence of the incident wave delay on the dynamic process is investigated.